

МАРИЯ: О, аз бих се жертвувала, ако беше нужно за благото на моята родина... Ала не. Нима трябва да погубя младостта си, за да сторя услуга на най-големия си враг. Не. Никога! Безумни ли са Шипман и Илиица?

БЕЛОСЛАВА: Примас Василий дава знак, че ще говори. Той ще те защити.
/Става отец Василий. Замуява целият синклит./

ВАСИЛИЙ: Ние не можем да вървим против волята на негово светейство папа Инокентий. Работите са стигнали до там, че трябва да се преклоним пред свършеното. Връщане назад няма. Мария не трябва да забравя, че баща ѝ сключи на времето уния с папата, затова трябва да се вслушва в желанията на своя висок покровител. Това е моят съвет. Амин!

/Внезапно Мария излиза напред./

МАРИЯ: Аз не желая да се омъжвам. Искam позволение да вляза като послушница в манастир. При царица Елена.

/Целият синклит се раздвижва неспокойно.
Става Илиица и се отправя към престола.

ИЛИИЦА: Желая да кажа няколко думи насаме на царкинята. Вярвам, че тя ще склони, след като ме изслуша.

/Борил вдига жезъла си./

БОРИЛ: Съгласен съм!

/Царят и другите се оттеглят. Илиица и Мария излизат напред сами./

ИЛИИЦА: Най-сетне! Не можахме да те видим и да ти говорим, Марийо...

МАРИЯ: Не желая да слушам нищо. Не очаквах това от вас! Никой не ме подкрепи. Безумни ли сте? Защо трябва да отивам при латинците, когато с това само ще засиля положението на Борила?